

РЕШЕНИЕ

№ 9740

гр. София, 25.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3143** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.70,ал.2,вр. с чл.68 ЗУБ.

Образувано е по жалба на Захедуллах М.- непридружен непълнолетен, гражданин на А. действащ с определения от САК за процесуален представител адвокат З. срещу Решение №3980/05.03.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният на основание чл.75, ал.1,т.2 и 4 ЗУБ отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на Захедуллах М.- непридружен непълнолетен- гражданин на А..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при издаването му са допуснати нарушения съдопроизводствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на доказателствата по делото, като решаващият орган не е съобразил с разпоредбата на чл.75,ал.2 от ЗУБ и най- вече не е отчел най- добрият интерес на детето. Иска се отмяна на решението и връщане на административната преписка за ново разглеждане при спазване на дадените указания.

В съдебно заседание, оспорващият- Захедуллах М. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия- адвокат З. определена и назначена от САК за процесуален представител на оспорващия е постъпила писмена защита

Ответникът по оспорването-Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Х., редовно упълномощен,

който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор В., който намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена

Дирекция“ Социално подпомагане“ С.“, Отдел“ Закрила на детето“ редовно и своевременно призована, се представлява от Г. Т. и А. А..

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 31.10.2023 година оспорващият подал Молба за закрила до ДАБ.

След регистриране на молбата, оспорващият попълнил Регистрационен лист, в който посочил, че имената са му Захедуллах М., гражданин на А., етническа принадлежност- пашун, [дата на раждане] , без образование, неженен, вероизповедание- мюсюлманин сунит, запознат е със Списъка на организациите, които предоставят безплатна правна помощ и му снета Евродак дактилоскопна експертиза.

Със Заповед от 03.11.2023 година Директор на Агенция „Социално подпомагане“ са определени Г. А. Т.- главен социален работник и А. А. А. – социален работник в Отдел “ Закрила на детето“ в ДСП „ С.“ да представляват непридруженото непълнолетно дете Захедуллах М. гражданин на А. за производството пред ДАБ за предоставяне на закрила.

С Решение за настаняване № 212/30.10.2023 година, оспорващият е настанен в РПЦ- С.,[жк].

На 30.10.2023 година е изготвен Формуляр за бърза оценка на най- добрия интерес за закрила на детето, в който е отразено, че същият е на 16 години, чува се с близките си , които знаят, че е в България, без образование , владее език пашу .

С Решение № 3135/07.11.2023 година на Председател на НБПП е назначен адвокат А. З. за представител на лицето Захедуллах М.- непридружен непълнолетен, който да представлява детето с оглед най-добрия му интерес в административни и съдебни производства по предоставяне на международна закрила по ЗУБ до тяхното приключване с влязло в сила Решение.

На 25.01.2024 година с оспорващия е проведено интервю, в което той посочил, че е съгласен да бъде преводач- С. Х., готов е за интервюто, потвърждава отразеното в Регистрационния лист, говори пашу и иска интервюто да бъде проведено на език пашу , пристигнал е в България от около 2 месеца и половина, тръгнал е от А., но иначе е влязъл нелегално от Турция, напуснал е А. преди около 6 месеца нелегално и първоначално заминал за И., където бил 2 месеца, после за Турция където също останал около 2 месеца, сам е решил да напусне А., като напускането е съгласувано с родителите му ,сам е пътувал, а родителите му се намират в А. и живеят в [населено място], има чичовци в А., има един чичо във Франция и един в Л., няма близки и роднини в РБ, учил е до 9 клас в К., не е имал проблеми заради изповядваната от него религия, не е работил, а е ходил само на училище , не е участвал във военни действия, бил е свидетел на военни действия от страна на официалната власт, не е бил член на политическа партия или организация, не е арестуван в държавата си на произход, неговите роднини не са имали проблеми с властите или с неправителствена организация, напуснал е А. заради финансови проблеми и липсата на образование, като настоящото управление не е нормално и не

дава възможност на хората да живеят спокойно и затова не иска да се завърне, и ако се завърне в А. няма да има лични проблеми с властта, но там се водят боеве и финансовото положение е много зле, няма никакви специални желания и искания от РБ, но иска да продължи към Европа и иска да отиде при чичо си в Л..

Протоколът е подписан от него, от интервюиращ орган, от преводача, от представителя на Дирекция "СП"- С. „Отдел“ Закрила на детето“ и от адвокат З.-назначен от САК за процесуален представител.

На 26.02.2024 година до Председател на ДАБ към МС е депозирано писмено становище от интервюиращ орган при ДАБ към МС, с което е предложено на търсещия закрила да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

На 05.03.2024 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 3980, с което отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено лично срещу подпис на чужденеца на 21.03.2024 година и е запознат с текста му на език, който владее с помощта на преводач, като е подписано и от адвокат А. З..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №3980/05.03.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично нормата на чл.48,ал.1 от ЗУБ, е предоставено правомощие да издава решения за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето М. Т. заема длъжността- Председател на ДАБ към МС.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма .Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.75,ал.1,т.1, т.2, т.4,вр.с чл. 68 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ спазил процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ.

От събраните доказателства е установено, че оспорващият е поискал предоставяне на международна закрила,която според разпоредбата на параграф 1,т.10. от ДР на ЗУБ (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Молба за международна закрила" е отправено искане за закрила от чужденец до Република България..

Чужденец по смисъла на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а "Чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата.

След регистриране на молбата и предвид факта, че търсещият закрила е непридружен непълнолетен, Председател на ДАБ към МС на РБ уведоми Дирекция "Социално подпомагане" С. "Отдел" Закрила на детето, а и със Заповед от 03.11.2023 година са определени социални работници Г. Т. и А. А., които да присъстват в хода на административното производство по предоставяне на закрила на търсещия закрила непридружен непълнолетен и е назначена адвокат З. за процесуален представител на оспорващия, които да защитят най- добрият интерес на детето / който по силата на параграф 1 т. 11 от ДР на ЗУБ. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на [§ 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето](#), а това е преценка на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителите да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, други обстоятелства, имащи отношение към детето/да изпълнява ролята на процесуален представител във всички производства пред административните органи, да предприема действия за осигуряване на правна помощ/.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че при издаване на решението е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила в посока необсъждане на бежанската история на оспорващия, тъй като от приложените по делото доказателства е видно, че при произнасяне по молбата за международна закрила, Председател на ДАБ към МС е преценил всички относими факти на молителя, свързани с държавата му по произход. "Молба за международна закрила" е отправено искане за закрила от чужденец до Република България. От своя страна, в съответствие с Директива 2013/32/ЕС молба за международна закрила" или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

„кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/о молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение; а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

„непълнолетен“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство под осемнадесетгодишна възраст.

След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорващия е открито

лично дело в съответствие с разпоредбата на чл.61,ал.2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 10 дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от език пашу и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци, като на търсеция закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС, в съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по [ЗУБ](#) и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на решението не е допуснато нарушение на чл.15,ал.8 от Закона за закрила на детето, съгласно който детето има право на правна помощ и жалба във всички производства, засягащи негови права или интереси. От събраните доказателства е установено, че на оспорващия е разяснено правото да поиска предоставянето на правна помощ, като му е назначен адвокат от НБПП- адвокат З., която е взела участие в административното производство. Наред с това самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в Директивата- проведено е лично интервю с кандидата в съответствие с чл.14 от Директивата- преди да се произнесе решаващият орган, на кандидата се предоставя възможност за провеждане на лично интервю относно неговата молба за международна закрила с лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Личните интервюта по същността на молбата за международна закрила се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. Настоящият параграф не засяга член 42, параграф 2, буква б), „а за датата на личното интервю оспорващият е запознат чрез изпращане на Покана за явяването му на определена дата, разяснени са му последиците от неявяване на интервю, а текстът на поканата отново е преведен на разбираем от него език с помощта на преводач от език пашу с помощта на преводач. Самото интервю е проведено при спазване на разпоредбите на Директивата-чл.15 и следващите, като на интервюто е присъствал социален работник от Дирекция“ Социално подпомагане „Отдел“ Закрила на детето“ С.“ както и назначеният адвокат, осигурени са всички условия личното интервю да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин и най-вече интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсеция закрила

, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто.

Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи

изчерпателно основания за молбата си; От своя страна, на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведеното интервю и самият оспорващ е подписал същото, като текстът на протокола е преведен на рабираем за него език отново с помощта на преводач от език дари, както и от определения социален работник от страна на Дирекция“ Социално подпомагане“ С.“ и от назначения представител от страна на НБПП. Производството е приключило без забавяне, като в предвидения по чл.74 от ЗУБ срок до 4 месеца от образуването на производството по общия ред интервюиращ орган изготвил становище, в което посочил, че молбата за предоставяне на международна закрила следва да бъде отхвърлена и изпратил личното дело на Председател на ДАБ. След получаване на личното дело на търсещия закрила и срока, предвиден в нормата на чл.75 от ЗУБ- в срок до 6 месеца от образуване на производство по общия ред, Председателят на Държавната агенция за бежанците, взел решение, с което отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на търсещия закрила.

При издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. От своя страна, в ДИРЕКТИВА 2011/95/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, е посочено, че при разглеждането на молбите за международна закрила, представени от непълнолетни лица, държавите-членки следва да вземат предвид специфичните форми на преследване на децата, а

едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове.

, като за целите на определянето на дадена социална група следва надлежно да се вземат предвид проблемите, свързани с пола на молителя, включително неговата полова идентичност и сексуална ориентация, които могат да бъдат свързани с определени правни традиции и обичаи, водещи например до генитално осакатяване, насилствена стерилизация или принудителни аборти, доколкото те са свързани с основателни опасения на молителя за преследване.

Деянията, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените

нации, са посочени в Преамбюла и в членове 1 и 2 от Хартата на Организацията на обединените нации и освен това са включени в резолюциите на Организацията на обединените нации относно „мерките за борба с международния тероризъм“, съгласно които „терористичните актове, методи и практики, както и умишленото финансиране и планиране на актове на тероризъм и подстрекателството към такива актове противоречат на целите и принципите на Организацията на обединените нации“. (38) Когато решават относно правото на предимствата, предвидени в настоящата Директива, държавите-членки следва надлежно да отчитат висшия интерес на детето, както и конкретните обстоятелства на зависимостта от лицето, на което е предоставена международна закрила, на близки роднини, които вече са в държавата-членка и които не са членове на семейството на това лице. При изключителни обстоятелства, когато близкият роднина на лице, на което е предоставена международна закрила, е семейно непълнолетно лице, което обаче не е придружено от своя(та) съпруг(а), може да се счита, че неговият висш интерес е свързан с първоначалното му семейство. „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата Директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. „непълнолетно лице“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство на възраст под 18 години

, а „непридружено непълнолетно лице“ означава непълнолетно лице, което пристига на територията на държавите-членки, без да е придружено от пълнолетно лице, отговорно за него по силата на закон или на практика на съответната държава-членка, докато грижата за него не бъде реално поета от такова лице; включва се също така непълнолетно лице, което е оставено непридружено след влизането му на територията на държавите-членки.

В конкретната хипотеза, от събраните доказателства и на- вече от бежанската история на търсеция закрила е видно, че същият преди да напусне родината си А. е живял в [населено място] с родителите си , напуснал е родината си като преминал през И. и се установил в Турция, където останал около два месеца, напуснал Турция и преминал нелегално границата с РБ и бели заловен от полицията

и подал молба за закрила след залавянето му, като целта му е била да стигне до Л., където има чичо, не е имал лични заплахи или религиозни проблеми в страната си на произход от страна на групировка или други субекти, а семейството му продължава да живее необезпокоявано там, напуснал е А. заради лошите условия за живот и липсата на финансови средства, войната и мизерията в страната му.

Анализирайки бежанската история на оспорващия обосновано административният орган е приел, че историята на търсеция закрила не е бежанска и причините за напускането на страната му на произход имат само и единствено битов и личен характер, а дори не се сочи никакъв страх от преследване от който да било и или от каквато и да било организация или групировка. Напротив - от твърденията му е ясно, че е напуснал родината си заради лошите финансови условия, но не е заплашван, не е съден или осъждан.

Вярно е, че търсецият закрила е лице със специални потребности и съгласно параграф 1, т.16 от ДР на ЗУБ. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Чужденец, търсец международна закрила със специални потребности" е лице от уязвима група, което се нуждае от специални гаранции, за да се ползва от правата и да изпълнява задълженията си по този закон, а по силата на параграф 1, т.17 от ДР на ЗУБ-"Лица от уязвима група" са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие, но този факт сам по себе си не може да доведе до извод, че е налице основание за предоставяне статут на бежанец на оспорващия, защото неговата цел е единствено да отиде в Германия.

От всичко изложено дотук е безспорно, че спрямо оспорващия не са налице никакви заплахи на основание на какъвто е да е признак. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл.8, ал.4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха. Нещо повече дори-

административният орган е обсъдил мотивите за преследването, взел е предвид особеното положение на лицето като такова от уязвима група- непридружен непълнолетен и е отчетел и висшия интерес на детето.

С оглед на това, по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсещ по добър живот. „Мигрант“, съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН- това е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец ,доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Обстоятелството, че той е напуснал страната си, заминал е за И. и после за Турция, останал е там по около два месеца в двете държави, сочи, че той необезпокоявано и сам е решил да напусне страната си, а не поради заплаха от каквото и да е естество и това напускане не е основание за предоставяне на статут, тъй като това сочи не на заплахи, а за нежелание от друго естество.

Законосъобразно Председател на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в" от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най вече от бежанската история на оспорващия не може да се приеме, че същият е напуснал страната си А. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти, така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Нещо повече дори- от бежанската история на оспорващия е видно, че неговата цел е да замине за Европа. Но само фактът, че е непридружен непълнолетен не може да обуслови предоставянето на международна закрила и в А.

има безработица, не може да доведе до предоставяне на такава, тъй като опасностите, на които изобщо е изложено населението или част от населението на една държава, обикновено не представляват сами по себе си индивидуални заплахи, които могат да бъдат квалифицирани като тежки посегателства. Административният орган е спазил и нормата на член 8 от Директива 2011/65/ЕС- Вътрешна закрила, като при оценяването на молбата за международна закрила държавите-членки могат да решат, че молителят не се нуждае от международна закрила, ако в част от държавата на произход той няма основателно опасение от преследване или не е изложен на реална опасност от тежки посегателства; или

има достъп до закрила срещу преследване или тежки посегателства съгласно определението в член 7 и той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. При разглеждането на обстоятелството дали молителят има основателно опасение от преследване или дали е изложен на реална опасност от тежки посегателства, или дали има достъп до закрила срещу преследване или тежки посегателства в част от държавата на произход в съответствие с параграф 1, държавите-членки вземат под внимание в момента, в който се произнасят по молбата, общите условия в тази част на държавата и личните обстоятелства относно молителя в съответствие с член 4. За тази цел държавите-членки гарантират получаването на точна и актуална информация от съответните източници, като например Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището.

Вътрешна закрила срещу преследване или тежки посегателства следва да е реално на разположение на молителя в част от държавата на произход, до която той може сигурно и законно да пътува, да има достъп и в която може основателно да се очаква да се установи. Когато преследването или тежките посегателства се извършват от държавата или от нейни представители, следва да се изхожда от презумпцията, че молителят няма на разположение реална закрила. Когато молителят е непридружено непълнолетно лице, наличието на подходящи грижи и режим на попечителство, съответстващи на висшия интерес на непридруженото непълнолетно лице, следва да представлява част от преценката за това, дали тази закрила е реално на разположение. При анализиране на бежанската история на

търсеция закрила административният орган е приел, че обстановката в А. макар и несигурна, не обуславя предоставяне на международна закрила.

Не е налице и заплаха спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9,ал.3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година,Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15,ал.1,б."в", във връзка с чл.2,б."д" от Директива 2004/83/ЕО/ като- съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорващия А. е видно, че въпреки завземането на А. от талибаните и несигурната обстановка там, то общата ситуация на несигурност в държавата на произход не може да бъде основание за предоставяне на хуманитарен статут, а фактът, че определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл.9 от ЗУБ, то спрямо оспорващия макар и като лице от уязвима група не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, защото той е напуснал родината си с единствена цел да замине за Европа, а не по някаква друга причина, породена от страх от преследване. Наред с това, административният орган е обсъдил заявеното от страна на оспорващия, че причината за напускане на А. е липсата на образование, но въпреки това, откакто е на територията на РБ не е проявил желание да продължи образованието си и да се интегрира, и е направил обоснован извод, че оспорващият следва да бъде с родителите си в семейна среда.

Доводът на оспорващия, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото. С връщането му на територия в страната на произход, където няма въоръжен конфликт, търсецият закрила, няма да бъде изложен на реална опасност от посегателства като изтезание или нечовешко и унижително отнасяне или наказание, както и на тежки лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт,

Не се представиха и доказателства за наличие на хуманитарни причини, посочени в разпоредбата на чл.9,ал.8 от ЗУБ по отношение на оспорващия, а посочените от него причини да отиде в Германия, безспорно имат само и единствено личен характер. В тази насока неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия, че административният орган не е обсъдил най-добрия интерес на детето, защото ответникът по оспорването изрично е посочил, че в интерес на детето е да завърши своето образование и да бъде подпомаган от родителите си в подходяща семейна среда.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че

оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на Захедуллах М.- непридружен непълнолетен, гражданин на А. действащ с определения от САК за процесуален представител адвокат З. срещу Решение №3980/05.03.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на Захедуллах М.- непридружен непълнолетен- гражданин на А..

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на **СТРАНИТЕ.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: